

Okullarımız ve Kütüphaneleri

2000 yılının 9 ayını geride bırakarak eylül ayına adımımızı attık. Bu ay sonbahara da ilk adımımızı attık. Önümüzdeki kış aylarının hazırlıklarına pek çok aile başladı bile. Ama eylülün önemli bir özelliği daha var. Bu ay yaklaşık üç aydır tatil yapan öğrencilerin artık tatilleri bitti. Okullar açılıyor. Aileler yeni dönemde çocuklarının okul gereksinimleri için çarşı pazar gezmeye başladılar. Kitap, önlük, çanta, ayakkabı, defter, kalem... Bütün bunlar karşılanmak zorunda. Okullarımızda da kayıt telaşı başladı. Öğretmenlerimize yeni dönemde öğrencilerimize kavuşmanın, onları geleceğe hazırlamanın heyecanını yaşıyorlar. Öğrencilerde de aynı heyecan var. Bu yıl öğrenim hayatlarında bir adım daha yol alacaklar.

Zorlukları göğüslemeye çalışan ülkemiz insanları, gelişmekte olan her ülkenin çektiği sancıları yaşıyor. Elbette bu sancılardan eğitim sistemimiz de payına düşeni çekiyor. Okullarımızın pek çok sorunu var. Ama en önemlisi, okul denildiğinde hemen akıllara geliveren kitap sorunu. Çoğu öğrenci, okullarındaki kütüphanenin yokluğunu ya da yıllar öncesi kalma, bayatlamış kaynaklarla yollarına devam etmenin acısını bu yıl da yaşayacak. Öğretmenler de, öğrenciler de bu konuda çok dertli. Çok doğal olarak, günün bilimini, teknolojisini, sanatını yakından izlemek istiyorlar. Bunun en kolay yolu da okullarında kütüphane olması. Ama kütüphaneler isteklere yanıt vermiyor. Öğrenciler bilgi açlığı içinde; tıpkı öğretmenleri gibi...

Bu ay Forum'da bu konuyu işleyeceğiz. Dergimize bu konuda gelen pek çok mektup arasından, altısına yer verdik. Sorun okul kütüphanesinin durumu ve yardım çağrısı. Bu istekleri, olabildiğince önümüzdeki sayılarımızda da yayınlayacağız. Çabamız, onların seslerini buradan duyurmak. Böylece, belki de kendinize bir kitap alırken, bir kitabı da bir köy okulundaki kardeşleriniz için alacaksınız. Belki birçok yayınevi, kitaplarından birkaçını paketleyip, bir okulun boş kütüphanesini dolduracak. Okullarımızda güncel bilgilerle dolu kitapları barındıran kütüphanelerin olması dileğiyle...

Gülğün Akbaba

İzmir Bayraklı Lisesi...

İzmir Bayraklı Lisesi'nin kitaplık kolu başkanıyım. Okulumuzdan biraz bahsetmek istiyorum. Okulumuzu; İzmir Karşıyaka ilçesinin mütevazı, şirin ve fakir bir semti olan Bayraklı'da, 150-200 bin nüfuslu olan bu semtin tek lisesi ve bine yakın öğrencisi var. Eğitim olanakları çok kısıtlı, bilgi alış-verişi yapabileceğimiz yer, yayın, kuruluş yok denecek kadar az. Okulumuzun ufak bir kütüphanesi var ve içinde ele alınmayacak derecede eski yayınlar bulunuyor. Güncel hiçbir şey yok. Kısacası bilime, kültüre, felsefeye çok uzak kalmış bir okuluz.

Biz kitaplık kolu olarak kütüphanemizi güncelleştirmek, yeni yayınlar katabilmek amacıyla çalışmalara başladık. Kitaplık kolu toplantımızda neler yapabiliriz diye düşündük. Arkadaşlarımızın çoğundan şu sesi işittim "Türkiye'de bilim ve kültür adına yayın yapan dergiler var. Bu yayınları kütüphanemize kazandırabiliriz. Böyle-

ce güncel bilgilere de erişebiliriz" dediler. Ancak aralarda dolaşan sesler de şöyle diyordu; "Kazandırılmı kazan-dırmasına, ancak hangi maddi güçle?" Buna rağmen okul müdürümüze başvurduk gayretli öğretmenlerimizle. Ancak okul müdürümüzden de aynı sesi işittik; bu yayınları okulumuza kazandırabil-memiz için okulumuzun bütçesinin ayırabileceği yeterli maddi gücü yok" dedi. Umudumuz bitmişti ki; bir öğretmenimiz şöyle dedi; "bu yayınları biz alamayabiliriz; ancak yayın sahipleri bizlere yardımcı olabilirler belki, onlar başvuralım." bundan sonra bir umut doğdu ve bu umutla bu mail'i size yazdım.

Yayınlarınızı Bayraklı Lisesi'yle paylaşabilirseniz çok ama çok mutlu olacağız ve sayenizde bu dev köyün bir ferdi olmaya adım atmış olacağız. Umut ışığımız olun. Dev köyün unutulmuş öğrencileri adına...

Ahmet Çalar
Karşıyaka Bayraklı Lisesi
İzmir 35020

Karşıyaka İlköğretim Okulu...

Samsun'un Havza İlçesi Karşıyaka İlköğretim Okulu'nda kitaplık ve gazetecilik kolu öğrencileriyiz. Amacımız, okulumuzda günün koşullarına uygun bir kütüphaneye oluşturmaktır. Ama ne yazık ki, tüm çabalarımıza karşın, okul kütüphanesini zenginleştiremedik; bunansa tek nedeni vardı: Ekonomik yetersizlik. Bu yetersizlik bizleri çaresiz bıraktı. Ama okulumuzun, dolayısıyla bu okulun öğrencilerinin kitaba gereksinimi var. Bizler dün-

yadan haberdar olamak istiyoruz. Okulumuz kütüphanesine her konuda, kitap gönderilmesini istiyoruz. Bunu tüm yayınevlerinden bekliyoruz.

Nilgün Ekinci-Fatma Yavan
Karşıyaka İlköğretim Okulu
Kitaplık ve Gazetecilik Kolu
Havza-Samsun

Adıyaman Merkez İlçe Zeynep Turgut İlköğretim Okulu...

Adıyaman ili, Merkez ilçesi, Zeynep Turgut İlköğretim Okulu'nda fen bilgisi öğretmeniyim. Okulumun kenar semtte olmasından dolayı birçok eksiklerimiz var. Örneğin, fen bilgisi derslerinde kullanılan mikroskop, boşaltım, sindirim, dolaşım sistemlerini anlatan posterler, kaynak kitaplar benim okulumda yok. Okulumuza bu konuda yardım bekliyoruz.

Rahime Akdağlı
Adıyaman Merkez İlçe
Zeynep Turgut İlköğretim Okulu

Kocaeli-Körfez Fen Lisesi...

Ben ve arkadaşlarım Kocaeli-Körfez Fen Lisesi öğrencileri olarak kendi olanaklarımız içerisinde derginizin yayınlarını takip etmekteydik. 17 Ağustos depremiyle sosyal ve kültürel yönden gelişmemizi sağlayan olanaklarımız yok denecek kadar azaldı. Okulumuzun ağır hasar görmesinden dolayı kütüphanemizde bulunan kitaplardan ve düzenli olarak gelen dergilerden bu yıl boyunca maalesef istifade edemedik ve güncel, kültürel, daha da önemlisi bilimsel düşünce sisteminden Kocaeli-Körfez Fen Lisesi'ndeki arkadaşlar olarak yararlanamadık. Bu yıl kütüphanemizin yeniden kurulması ve geliştirilmesi için çalışmalara başladık.

Okulumuz kütüphanesine yayınlarınızı bekliyoruz.

Berrin Cesur
Kocaeli-Körfez Fen Lisesi
Kınışlıyalı-Kocaeli

Değerli Okurlar,
Görüşlerinizi en çok 400 kelimeyi geçmeyecek biçimde
"TÜBİTAK Bilim ve Teknik Dergisi, Forum Köşesi,
Atatürk Bul. No:221 Kavaklıdere- Ankara"
ya da
"Forum Köşesi PK 52 Kavaklıdere 06100 Ankara"
adresine, gönderebilirsiniz.

Serbest Kürsü

Eğitimcilerin Eğitilmesi

KTÜ Fen Bilgisi 3. Sınıf öğrencisiyim. Bilim ve Teknik dergisini uzun süredir okuyordum. Öncelikle dergimide, yerine getirmeye çalıştığı amacından dolayı kutuluyorum. Ayrıca bizlere düşüncelerimizi paylaşma fırsatı verdiğiniz için teşekkürler.

Ülkemiz eğitim sisteminde, ben ve pek çok arkadaşım zorlu bir yarıştan geçtik. Sonunda birkaç yıl öncesine kadar hayalini kurduğumuz üniversite kapısını içeriye adımımızı attık. Peki daha sonra gerçekten umduğumuzu bulabildik mi? Belki kimilerimiz için cevap "evet" olabilir. Ama benim düşündüğüm gibi "hayır" cevabını verenler de olacaktır şüphesiz.

Neden "hayır" dediğimi anlatmak istiyorum. Eğitim fakültelerinde ileride öğrencilerimize vereceğimiz bilgiler teoride tam olarak verilmekte. Uygulamada aynı şeyi söylemek ne yazık ki mümkün değil. Fakültelerimize ayrılan ödenekler, laboratuvar araç gereçlerimizi tamamlamamıza ve istediğimiz çalışmalar yapmamıza olanak sağlamıyor.

Şu anda görev yapan eğitimcilerimizin birçoğu kendi branşları dışında çalışıyor. Ayrıca verilen pedagojik formasyon dersleriyle gerçek bir eğitimci olarak yetişmemiş; fakat adıkları birkaç derste, eğitimci olarak görev yapan arkadaşlarımız var. Sizce bu arkadaşlarımız, geleceğimizin umudu olan öğrencilerimize yeterince bilgi ve veriyor mu?

Gelecekle ilgili beni korkutan bir diğer konuya, okullarımızda öğrencilerimize fen alanında yeterince araştırma olanağı sağlanamaması. Şöyle ki: Birçok ilköğretim okulunda laboratuvar olmasına karşın, gerekli araç-gereçlerin tam olmaması ve eğitimcilerimizin isteksiz olmaları sonucunda, öğrencilerimiz deney yapamamakta, verilen bilgilerin yalnızca hayalini kurarak öğrenmeye çalışmaktalar. Unutmamalıyız ki, eğitimde ne kadar çok yön-

tem kullanırsak, o oranda başarılarımız artar. Öyleyse birer öğretmen adayı olan bizlere ve gelecekte yetişireceğimiz öğrencilerimize yeterli olanakların sağlanması gerekiyor. Ama lütfen çok geç olmadan.

Elif Şık
Safranbolu-Karabük

Türkiye'nin diğer ülkelere oranla daha genç bir nüfusu var. Üstelik bu gençliğin ülkesinden beklediği aşırı bir şey de yok(!) Ben de bu gençliğin içinde yer alıyorum. Ama ben okullarda bir deney yapmak için öğretmenlere yalvarmak, mikroskopta bakmak için sıra beklemek vs. istemiyorum. Benim istediğim, olanaklar verilmesi, ezberci eğitimin yerini uygulamalı eğitimin alması. Bunlar devletimden istemek benim hakkım.

M. Kerem Akkoyunlu
Ankara

Beyin Regli

Beyin ve regl. İlk bakışta biraz anlamsız, ilgisiz gözükseler de, biraraya geldiklerinde oldukça önemli bir aktiviteyi tanımlayan bu iki kelimedenden 'regl'e biraz değinelim. Regl tanım itibarıyla kadın vücudunun, ürettiği yumurtaları döllenme olmadığı takdirde zararlı olmaması için vücuttan atmasıdır. Kadın, fizyolojik sağlığı için belli zamanlarda regl dönemini yaşar ve bu vücuttan yumurta üretmediği yaşı kadar devam eder. Peki, bunun gibi, cinsiyet ayırımı olmaksızın, insanın zaman zaman 'beyin regli'ne de uğraması gerekiyor mu? Bu soruya yanıt verebilmek için öncelikle 'beyin regli'ni biraz açalım.

İnsanın şüphesiz en büyük özelliği, günümüzde pek kullanılmıyorsa da düşünme gücüdür. Bu noktada uzun uzun tanımlar yazmaya, insanla diğer canlılar arasında kıyaslamalar yapmaya gerek yok sanırım. İşin özü oldukça basit; insanı insan yapan özellik düşünme gücüdür. Elbetteki her gücün olduğu gibi bu gücün de zararlı yanla-

rı, kötü sonuçlar doğurabilecek kullanımları var. Zaten güç kelimesinin kelime anlamından çıkartılabilecek bir sonuç bu.

İşte asıl nokta da burası; düşünme gücünün olumsuz yönleri. Öncelikle anlatmaya çalışacaklarımızın ülkemizde belli bir dönemi yaşamış kişilerin bu konuyla ilgili olarak aklına geleceklenden daha farklı olduğunu vurgulamak isterim. Bahsedeceklerim daha bireysel, soyut öğeler. Her insanın kafasında çeşitli konularda, çok çeşitli düşünceler vardır mutlaka: Ailesi, okulu, işi, geleceği, tuttuğu takımın bu sezonki durumu, yeni ceketinin hangi pantolonuyla daha güzel duracağıyla ilgili düşünceler. Asıl sorun da burada ortaya çıkıyor. Bu düşüncelerin bir kısmı, en başta ifade ettiğim düşünce tanımının olumlu havasından uzak kalıyor. İnsanın gücünü ortaya koymasına karşın; iyiliği, gelişimi, kendine ya da topluma faydası gibi sonuçlar doğurmuyor.

Benzetmelerle konunun özüne dönmeye çalışayım. İnsanın sahip olduğu her beyin hücresi, ilk oluşumda, kadın vücudunun ürettiği yumurtalar gibi hamdır. Bunun nasıl işleneceği, ne şekil alacağı tamamen kişinin kendi iradesine kalmıştır. Bu hücre gelişimini sahibinin geleceğine birşeyler katacak, onu belli bir yerlere ulaştıracak bir değer olarak tamamlanabilir; tıpkı kadın yumurtasının döllenme sonrası bir canlı meydana getirmesi gibi. Ya da gelişim tam tersi yönde, hiç kullanılmayacak, kullanılsa bile insana birşeyler katmayacak, ona zarar verebilecek bir düşünce olarak tanımlanabilir. Kadın yumurtasında bu anlamda pek bir sorun yok. Kadının sahip olduğu mükemmel metabolizma, kullanılmadığı takdirde yumurtanın kadına zarar vermesini otomatik olarak önler ve amaca ulaşmayan yumurta regl adı altında vücuttan dışarı atılır. Ancak kullanılmayan ya da kullanımı zararlı sonuçlanabilen düşüncelerin vücuttan atılmadığı böyle bir otomasyon yoktur. İnsan, bu noktada eksik olan otomas-

yonu kendisi sağlamak zorundadır. Bilinçli bir şekilde kendiyi yalnız kalmalı, kafasındaki düşünceleri uygun bir biçimde sınıflandırmalı ve gereksiz ya da zararlı sonuçlanabilecek düşüncelerden arınmalıdır. Beyin regli olarak tanımladığım aktivite budur. Bu sınıflandırma ve arınma elbetteki göreveli bir kavramdır; ancak daha önce de belirttiğim gibi, ifade ettiklerim oldukça bireysel ve kişinin kendi iradesi ve tarafsızlığıyla bağlantılı.

Şüphesiz beyin regli de en az kadınların yaşadığı fizyolojik regl kadar acı verici olacaktır. Birtakım şeyleri kabullenmek, kafasındakilerin yanlış olabileceğini düşünmek insana acı verebilir. Ama nasıl ki kadının fizyolojik sağlığı için regl gerekiyorsa, beyin regli de insanın ruhsal sağlığı için gereklidir. İnsan bu psikolojik arınmayı yaşadığı sürece, kadınların regl döneminde yaşadıklarına paralel bir şekilde yorulacak, acı çekecek, zaman zaman asabi zaman zaman duygusal davranacaktır. Ama önemli olan ortaya çıkan pozitif sonuçtur. Kişi bu şekilde mutluluğunun yollarını kavrayacak, doğru yanlış ayrımını yapacak ve tutarlı bir kişilik sergileyecektir.

İşte herkesin zaman zaman yaşamının gerekliliğine inandığım beyin regli budur. Zaman zaman diyoruz, zira belli bir periyod vermek doğru olmaz. Zamanlaması da kendisi gibi tamamen bireysel olacak; kişinin yaşam tarzına göre şekillenecektir. Çoğunun bazen farkında olmadan yaptığı bu arınma işlemini, daha bilinçli ve dürüst bir uygulamaya dönüştürmek faydalı olacaktır. Günümüzde etrafımız düşünceleri kısıtlamaya çalışan, medyaya onu şekillendirmekle uğraşan güçlerle, fizyolojik regli bile anlamaktan uzak kişilerle çevrili olsa da, düşüncelerimize bir kriter de biz koymalıyız ve zaman zaman özleştirilerek beraber bu arınmayı yapmalıyız.

Ulaş Cemil Yıldırım
ODTÜ İnşaat Mühendisliği Öğrencisi

Merkez Alanyurt İlköğretim Okulu...

Okulumuz 220 öğrencisi ve 12 öğretmeniyle, Uşak merkezine 52 km uzaklıktadır ve 1999-2000 yılında öğretim ve eğitime başlamıştır.

Okulumuz, yer ve konum itibarıyla çevre 11 köyün öğrencilerine eğitim veriyor. Öğrencilerimizin ailelerinin ekonomik gelir düzeyi çok düşük. Bu nedenle okulumuzun gereksinimleri için onlardan bir talepte bulunmuyoruz. Kütüphanemiz de, sınıf kitaplıklarımızda bir tek kitabımız yok. Öğretmenlerimizle birlikte bu sorunu nasıl çözeceğimizi düşün-

yoruz. Sizlerden öğrencilerimizin yararlanacağı kitapları bize göndermenizi istiyoruz. Kuracağımız kütüphane, çocuklarımızın eğitiminde büyük destek olacak. Ansiklopedi, bilim, kültür, sanat, roman, hikaye, tiyatro, şiir, karikatür, vb. her tür kitaba gereksinimimiz var.

Muzaffer Özdemir
Merkez Alanyurt İlköğretim Okulu Müdürü/Uşak

İmamoğluçeşmesi Köyü İlköğretim Okulu

İç Anadolu Bölgesi'nin genç illerinden olan Kırkkale'nin en unutulmuş ilçesi Sulakyurt'tan seslenen genç

bir öğretmenim. Halen bir köy okulunda görevliyim. Benim bulunduğum köyde insanlar geri kalmışlığın ve unutulmuşluğun acısıyla Kürtçe konuşuyorlar. Özellikle okul çağındaki çocuklarda konuşma ve anlama problemleri had safhada bulunuyor. Bunda okul kitaplığının yetersiz oluşunun etkili olduğunu düşünüyorum.

Ben kendi çapımda köyüm için bir kütüphane kurmaya karar verdim. Fakat tek başıma yürüttüğüm bu çabamda yeterince başarılı olamadım.

Çağdaş, aydınlık ve gelişmeye açık uygarlık yolu an-

cak bireylerinin bilime ve mantığa inanmalarıyla bulunabilir. Kadenci ve tutucu insanları bilime ve mantığa andırabilmeyle bilinçlendirmeye olur kanımca. Bilinçlenmeyse ancak okumayla olur. Köyümdeki insanların da bilinçlenmesini istiyorum. Tutuculuk, gericilik, akıldışı inanışlar bu insanların seçimi değil aslında. Seçimi değiştirmek içinse kütüphane projemi yaşama geçirmem gerekiyor. Köyümde, öğrencilerimle birlikte okul kütüphanemize kitap bekliyoruz.

Kamuran Çelik
İmam oğlu çeşmesi Köyü İlköğretim Okulu
71900 Sulakyurt-Kırkkale